

Bediüzzaman ve zındıka komitesi

Zındık, lûgatta; “inkârcı, dinsiz, ateist” demektir.¹ Zındıka komitesi de; dinsizliği, inkârcılığı insanlar arasında yaymayı gaye edinen ve zındıklardan oluşan gizli bir örgüttür. Bu örgütün üyeleri sûret-i haktan görünerek, kendilerini en halis, ülkenin ve insanların hayrı için çalışan seçkin kişiler olarak gösterirler. “Halka rağmen halk için” anlayışıyla hareket ederek inkârcı, yıkıcı, bozguncu fikirlerini eylemeye dönüştürürler.

Zındıka Komitesi yıkıcı, tahrip edici bir cereyandır. Değişik isimlerle faaliyetlerini yapar. Bazen bir kişi, bazen bir grup halinde tezahür eder. Nifakla iş görür. Sûret-i haktan görünüp bir şeytan gibi toplum nezdinde etkili toplumsal gruplara, devletin bürokrasisine, hatta üst seviyedeki idarecilere nüfuz ederek onları kendi emellerine hizmet ettirir.

ZINDIKLAR VE KÜFR-Ü MUTLAK

Zındıka Komitesinin şuurlu üyeleri küfr-i mutlak içindedirler. Mutlak küfür içine düşen bir kişi, dinsizliğin, inkârcılığın en iyi yol olduğuna inanır. İncancı asla sorgulamaz. Meşuk, yani şüpheli küfür ise, mutlak küfre göre daha ehvendir. Bu durumda olan kişi, “Ya Ahiret varsa, ya Cehennem gerçekten mevcutsa benim hâlim nasıl olacak?” diye küfrünü sorgular. Bedüzzaman bir mektupta, Risale-i Nur’un ellerine geçmesi halinde küfr-i mutlaka düşenleri meşuk bir küfre çevirebileceğinden söz eder.²

MEŞRUTİYET DÖNEMİNDE ZINDIKANIN ZULMÜ

Zındıka Komitesinin Türkiye içindeki uzantısı çok dehşetli tahribatlar ve zulümler irtikap etmiştir. Osmanlı devletinin yıkılışında derin etkisi olmuştur. Çöküşün hızlandığı dönem olan Meşrutiyetten Cumhuriyetin kuruluşuna kadar olan süreçte, Müslüman Osmanlı toplumunun İslâmî dayanaklarını çökertip yerine dinsizliği ve inkârcılığı yerleştirmek için çok sayıda suikastlar, faili meçhul cinayetler irtikap etmiştir. Planını deşifre eden, tesir altına alamadığı kişileri suikastla yok etmek bu örgütün kullandığı hainane bir usuldür.

Meşrutiyet döneminde Üstad Bediüzzaman'ın iman ve Kur'ân hizmetinin, emellerini gerçekleştirmede engel olduğunu gören komite, onun vücudunu yok etmeyi planlamıştır.

Üstad Bediüzzaman, Lahikaya aldığı bir mektupta bu durumu şöyle ifade eder:

“Otuz sene evvel Darü'l-Hikmet a'zası iken, bir gün arkadaşımızdan ve Darü'l-Hikmet a'zasından Seyyid Sadeddin Paşa dedi ki:

‘Kat’i bir vasıta ile haber aldım; kökü ecnebidde ve kendisi burada bulunan bir zındıka komitesi, senin bir eserini okumuş. Demişler ki, bu eser sahibi dünyada kalsa, biz mesleğimizi (yani zındıkayı, dinsizliği) bu millete kabul ettiremeyeceğiz. Bunun vücudunu kaldırmalıyız’ diye senin idamına hükmetmişler. Kendini muhafaza et.’

Ben de ‘Tevekkeltü alallah, ecel birdir, tegayyür etmez’ dedim.”³

Cenab-ı Hak, Bediüzzaman'ı o komitenin şerrinden korumuştur.

ZINDIKA VE LÂDİNÎ YAPI

Cumhuriyetin kurulmasından sonraki süreçte, din ve maneviyattan soyutlanmış bir yapının ülkede zoraki tesisinde Zındıka Komitesinin büyük bir rolü olduğu bir gerçektir. O zamanlarda onun bir elemanı olan Mısır Hahambaşısı Haim Naum'un Türkiye'ye gelerek yetkililerle görüşmesi ve onlara akıl hocalığı yaparak “Lâdinî” bir yapının ülkede tesis edilmesinde mühim bir rol oynadığı bilinmektedir.⁴

ZINDIKANIN İMHA PLANLARI

Zındıka komitesi, acımasız ve merhametsizdir. Emellerini gerçekleştirmek için her yola baş vurur. Yolunda engel olarak gördüğü kişi veya kişileri değişik şekillerle imha etmekten çekinmez. Lozan kararlarına karşı çıkan Trabzon Mebusu Ali Şükrü Beyin alçakça öldürülmesi, İskilipli Atıf Bey ve benzeri değerli hocaların idam edilmesi, Menemen ve Dersim gibi sayısız cinayet ve katliâmlarda bu menhus örgütün rolü olduğu aşîkârdır.

ZINDIKANIN BEDİÜZZAMAN VE TALEBELERİNE YAPTIĞI ZULÜMLER

Tek parti idaresi boyunca lâdinî rejimle uyuşmayan, onun din ve maneviyatı dışlayan uygulamalarını onaylamayan, ancak müsbet hareket ederek onlara ilişmeyen Bediüzzaman ve talebelerine yapılan, tarihte emsali bulunmayan zulüm ve işkencelerin arka planında Zındıka Komitesi olduğu bir vakiadır.

Zındıka Komitesi o zaman ki hükümetleri iğfal ederek devletin mahkemelerini ve güvenlik güçlerini, insanların imanını kurtarmaya çalışan ve asayişin manevî bekçileri olan mazlum Bediüzzaman ve Talebeleri üzerine sevk ederek onları zindan, hapis ve sürgünlerle imha etmeye çalışmıştır. Bediüzzaman bu hususta şöyle der:

Ehl-i hükümetin ve ehl-i siyasetin ve ehl-i idarenin ve inzibatın ve adliye ve zabitanın bizimle uğraşacak hiçbir işleri yoktur. Olsa olsa, dünyada hiçbir hükümetin müdafaa edemediği ve akli başında hiçbir insanın hoşlanmadığı küfr-ü mutlak ve dehşetli bir taun-u beşerî (insanları helâk eden dinsizlik hastalığı) ve maddiyyunluktan (her şeyi maddeden ibaret kabul eden maddecilikten) gelen zındıkanın taassubuyla, bir kısım gizli zındıklar, şeytanetiyle bazı resmî memurları aldatarak evhamlandırıp, aleyhimize sevk etmek var. Biz de deriz:

‘Değil böyle bir kaç vehhamı, belki dünyayı aleyhimize sevk etseler, Kur'ân'ın kuvvetiyle, Allah'ın inayetiyle kaçmayız. O irtidatkar küfr-ü mutlaka ve o zındıkaya teslim-i silah etmeyiz!’⁵

Bediüzzaman, zındıkanın bütün engellemelerine rağmen iman ve Kur'ân hizmetinde muvaffak olarak Kur'ân'ın bu asırdaki manevî tefsiri olan Risale-i Nur'u zor şartlarda telif edip milyonlarca Nur Talebesinin yetiştirmesine vesile olmuştur. Vatan ve milleti zındıka tuzağına düşmekten Allah'ın yardımıyla kurtarmıştır.

ZINDIKANIN BİR BAŞKA İMHA PLANI

O komitenin kullandığı bir diğer taktiği, hapis, sürgün ve zulümle yok edemediği kişileri zehirleyerek ya da aşırı dozajlı ilaç vererek onları manen felç edip rûhî dengelerini bozarak etkisiz hale getirmektir. Bu yolla Üstad Bediüzzaman'ı yirmi küsur defa zehirlemiş, ancak o Allah'ın yardımıyla bundan kurtulmuştur.

ZINDIKANIN KADIN TUZAĞI

Zındıka Komitesinin, hedefine ulaşmak için kurduğu tuzaklardan biri; toplumda açık saçıklığı ve sefahati tervic etmektir. Fertlerin ahlâkî yapısını bozmak için de, kadınlar arasında açık saçıklığı teşvik eder, gayr-ı meşru ilişkileri yaygınlaştırmaya çalışır. Bediüzzaman Gençlik Rehberi'nde zındıkanın bu tuzağına dikkat çeker ve şöyle der:

“Bu zamanda zındıka dalâleti, İslamiyete karşı muharebesinde nefis-i emmarenin planıyla Şeytan kumandasına verilen fırkalardan en dehşetlisi yarım çıplak hanımlardır ki, açık bacağıyla dehşetli bıçaklarla ehl-i imana taarruz edip saldırıyorlar. Nikâh yolunu kapamağa, fuhuşhane yolunu genişletmeğe çalışarak; çokların nefislerini birden esir edip, kalp ve ruhlarını kebair ile yaralıyorlar. Belki o kalplerden bir kısmını öldürüyorlar.”⁶

ZINDIKA KOMİTESİ MUVAFFAK OLAMAMIŞTIR

Zındıka Komitesi, devletin güçlerini iğfal ederek ve imkânlarını kullanarak yaptığı yoğun faaliyetlerinde, Allah'ın izniyle Bediüzzaman ve Nur Talebelerinin ve diğer bir kısım dinî cemaatlerin yaptıkları halisane iman ve Kur'ân hizmetleri sebebiyle muvaffak olamamıştır. O dinsizliği ve inkârcılığı bu millete kabul ettirememiştir.

Dipnotlar:

- 1- Arapça-Türkçe sözlük, Serdar Mutçalı, Zındık md.
- 2- Şualar, 13. Şuâ.
- 3- Emirdağ Lahikası-1 s. 193
- 4- Emirdağ Lahikası 2, s. 278.
- 5- Tarihçe-i Hayat, Denizli Hayatı.
- 6- Gençlik Rehberi, s.24.

İbrahim Ersoylu 04 AĞUSTOS 2014